

FARUŻ (13) *sb m*

Zawsze *ph-*.

a *jasne*.

sg N faruż (1). *◇ D* farużowi (3). *◇ pl N* farużowie (3). *◇ G* faruż(o)w (2). *◇ D* faruż(o)m (1). *◇ A* faruże (1). *◇ I* farużmi (1). *◇ L* farużach (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. faryzeusz.

Faryzeusz (13) : *SkarJedn* 372; Oni Pharużowie wiadomie bárzo Chryštuła y Kościoł iego rzenálládowali *SkarŻyw* 79, 80 [2 r.]; Przyimi tych trochę łez moich z pokuty/ iákoś od Mágdálény przyiął/ która cię lepiej vczestowála płákaniem/ niżli Pharuż on potráwami fwemi. *SkarKaz* 161a; Coż tedy Pharużowi temu záfzkodziło? Hárdóć y podniefienie z fwoich vczynkow y íprawiedliwości: iż łobie y fwoim cnotom dufał. *SkarKaz* 352a, 312a [4 r.], 313a, 351b, 352b.

Synonim: licemiernik.

Cf **FARYZEUSZ**, [**FARYŻ**]

AK